

ספר יצירה מאת אברהם אבינו

נדפס פה מנטובה בשנת שכי"ב.

פרק ראשון

מ"א בשלמים ושתיים נתיבות פליאות כחמה חקק יה יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים חיים אל שדיי רם ונשא שוכן עד מרום קדוש שמו.

וברא את עולמו בשלשה ספרים בספר וספר וספרו. עשר ספירות בלימה ועשרים ושתיים אותיות יסוד : **מ"ב** עשר ספירות ממספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחיד מכוונת באמצע ככלת הלשון בפה וככלת המעור :

מ"ג עשר ספירות בלימה של ולא תשע עשר ולא אחד עשר הבן בחכמה וחקרו בבינה בתון בהם וחקרו מהם עד וחשוב וצור והעמד דבר על גבורת החשב יוצר על מכונו כי הוא יוצר רבורא לבדו ואין זולתו ומדתו עשר ואין להם סוף :

מ"ד עשר ספירות בלימה בלום לבך בלהרהר בלום פיך מלדבר ואם רץ לבך שוב למקום שלכך נאמר והחיות צרוא ושוב ועל דבר זה נכתר ברית :

מ"ה עשר ספירות בלימה נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן כשלהבת קשורה בוחלת. דע וחשוב וצור שאדון יחיד והיוצר אחד ואין לו שני ולפני אחד מה אתה סופר :

מ"ו עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף ועומק ראשית ועומק אחרית עומק טוב ועומק רע ועומק רום ועומק תחת עומק מורה ועומק מערב עומק צפון ועומק דרום אדון יחיד אל מלך נאמן מושל בכלום ממעון קדשו עד עולמי עד :

מ"ז עשר ספירות בלימה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם קץ ודברו בהם בדרוא ושוב ולתמאמו כסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחיים :

מ"ח עשר ספירות בלימה ועשרים ושתיים אותיות יסוד. שלש אמות ושבע כפולות ושנים עשר פשוטות ורוח בכל אחת מהן :

מ"ט עשר ספירות בלימה את רוח אלהים חיים נכון כרסא ואם ברוך שמו של חי העולמים תמיד לעולם ועד קול ורוח ודבור, ודיבור זה הוא רוח הקודש, לראשיתו אין תחלה האחרית אין תכלית :

מ"י עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים שתיים רוח מרוח שלש מיים מרוח ארבע ארץ שמים ורום ותחת מרוח מרוח צפון דרום :

מ"יא שתיים רוח מרוח חקק וחצב בן ארבע רוחות השמים מזרח ומערב צפון ודרום ורוח בכל אחת מהן :

מ"יב שלש מיים מרוח חקק וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט, עשאן כמין ערוגה הציבן כמין חומה סכך כמין מעיבה וצק עליהם שלג ונעשה עפר שנאמר כי לשלג יאמר הוא ארץ. תהו זה קו ירוק המקיף את כל העולם, בהו אלו האנים מפולמות ומשקעות בתוכם ומביניהם המים יוצאין :

מ"יג ארבע אש ממים חקק וחצב בה כסא הכבוד שרפים ואופנים וחיות הקודש ומלאכי השרת ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עשה מלאכיהן רוחות משרתיו אש לוהט :

מ"יד חמש תתם רום בירר שלש אותיות מן הפשוטות וקבעם בשמו הגדול יהיו ותתם בהם שש קצוות ונפה למעלה ותחתו בהיו. שש תתם ונפה למטה ותחתו ביויה. שבע תתם מזרח ונפה לפניו וחתו ונפה ביה. שש תתם מערב ונפה לאחור ותחתו בהיו. תשע תתם דרום ונפה לפניו ותחתו בהיו. עשר תתם צפון ונפה לשמאלו ותחתו בהיו. אלו עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים שתיים רוח מרוח שלש מיים מרוח ארבע אש ממים רום ותחת מזרח ומערב צפון ודרום :

פרק שני

מ"א עשרים ושתיים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושנים עשר פשוטות. וכולן חקוקות בקול בצביות ברוח קבועות בפה בחמש מקומות, אותיות אחה"ע, גיכ"ק, דטלנ"ת, וסצ"ש"ש, בומ"י"ת, קשורות בלשון בשלהבת קשורה בתחלת, אחה"ע משמשת בסוף הלשון ובבית הבלעיה. בומ"י"ן בין השפתים ובראש הלשון. גיכ"ק על שלישיתה של לשון נכרתת. דטלנ"ית בראש הלשון משמשת עם הקול. וסצ"ש"ש בין השנינים וכבלשון שוכבה ונחרחח :

מ"ב עשרים ושתיים אותיות יסוד קבועות בגלגל ברלי"א שערים וחוזר הגלגל פנים אחור, וסימן לדבר אם עטובה אין למעלה מענג ואם ברעה אין למטה ממנג :

מ"ג עשרים ושתיים אותיות חקקן חצבן שקלן והמירן א' עם כולן וצרפן וצר בהם נפש כל היצור ונפש כל העתיד לצור :

מ"ד כיצד שקלן והמירן אליף עם כולו וכולו עם אליף ב"ית עם כולו וכולו עם ב"ית וכן כולם וכולן וחזרות חלילה ונמצאות ויצאות ברלי"א שערים וממצא כל היצור וכל הדיבור ויצא מים אחד : יצר מתתו ממש ונעשה את איני ישנו וחצב אבנים גדולות ממאיר שאינו נתפס :

פרק שלישי

מ"א שלש אמות אמי"ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע ביתים :

מ"ב שלש אמות אמי"ש סוד גדול ומכסה ומפלא וספון בששה טבעות ויצאו מהם אש מים ורוח ומתחלקים זכר ונקבה. דע וחשוב וצור שהאש נושא מים :

מ"ג שלש אמות אמי"ש תולדות השמים אש ותולדות אויר רוח ותולדות ארץ מים. אש למעלה ומים למטה ורוח חק מכריע ביתים ומהם נולדו אבות ומהם נברא הכל :

מ"ד שלש אמות אמי"ש בעולם רוח מים ואש, שמים נבראו מאש וארץ נבראת ממים ואויר מרוח מכריע ביתים :

מ"ה שלש אמות אמי"ש בשנה חום וקור ורויה , חום נברא מאש קור נברא ממים ורויה מרוח מכריע ביתים :

מ"ו שלש אמות אמי"ש בנפש ראש בטן וגויה, ראש נברא מאש ובטן נברא ממים וגויה מרוח מכריע ביתים :

מ"ז שלש אמות אמי"ש חקקן חצבן צרפן וחתם בהם שלש אמות אמי"ש בעולם ושלש אמות אמי"ש בשנה ושלש אמות בנפש זכר ונקבה :

מ"ח המליך את אליף ברוח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אויר בעולם רויה בשנה גויה בנפש זכר ונקבה. המליך את מ"ים במים וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אויר בעולם וקור בשנה וזכר בנפש זחר ונקבה. המליך את ש"יין באש וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שמים בעולם וחום בשנה וזכר ונקבה :

מ"ט כיצד צרפן אמי"ש א"ם, מא"ש אמי"ש א"ם, שמים אש, אויר רוח, ארץ מים. ראש של אדם אש, בטן מים, לבו רוח :

מ"י שלש אמות אמי"ש

א רוח אויר רויה גויה חק לשון ביתים.

א מים אש קור בטן קף זכות.

א אש שמים חום ראש קף חובה, זהו אמי"ש :

פרק רביעי

מ"א שבע כפולות בגי"ד כפר"ית יסודן חיים שלום כחמה ועושר וזרע וזון וממשלה מתנהגות בשתי לשונות שהן כפול של תמורות ב"ב גי"ג ד"ד ז"ז כ"כ פ"פ ר"ה ת"ת תבנית רך וקשה גבור וחלש והן תמורות, תמורת חכמה אולת תמורת עושר עוני תמורת זרע שממה תמורת חיים מות תמורת ממשלה עבדות

תמורת עולם מלחמה תמורת חן כיעור : **מ"ב** שבע כפולות בגי"ד כפר"ית שבעה ולא ששה שבעה ולא שמנה מכוון של צלעות וששה סדרים והיכל הקדש שבעה באמצע ברוך כבוד ה' ממקומו הוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו, והוא נושא את כולן :

מ"ג שבע כפולות בגי"ד כפר"ית יסוד חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהם ז' כוכבים בעולם ז' ימים בשנה ז' שערים בנפש שבעה ושבעה :

מ"ד כיצד צרפן שאבנים בנות שני בתים, ו' אבנים בנות ו' בתים, ד' אבנים בנות כ"ד בתים, ה' אבנים בנות ק"כ בתים, ו' אבנים בנות ז' אמות ועשרים בתים, ז' אבנים בנות חמשת אלפים וארבעים בתים. כמאן ואילך צא וחשוב מה שאין הפך יכולה לדבר ואין הפך יכולה לשמוע :

מ"ה הרמיע את גימ"ל בחכמה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שבתא בעולם ושבת בשנה ופה בנפש זכר ונקבה :

מ"ו המליך את גימ"ל בעושר וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם צדק בעולם יום אחד בשבת בשנה ועין ימין בנפש זכר ונקבה :

מ"ז המליך את דלמ"ת דורו וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם מאדים בעולם יום שש בשבת בשנה ועין שמאל בנפש זכר ונקבה :

מ"ח המליך את כ"ף בחיים וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם חמה בעולם יום שלשים בשבת בשנה ואף ימין בנפש ז"ו יין :

מ"ט המליך את רי"ש בשלום וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם כוכב בעולם יום חמישי בשבת בשנה ואין ימין בנפש ז"ו יין :

מ"יא המליך את תי"ו בתן וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם לבנה בעולם יום ששי בשבת בשנה ואין שמאל בנפש זכר ונקבה. ובתן חצב שבעה רקיעין שבע ארצות שבעה ימים שבע החרות שבעה מדרבות שבעה ימים שבעה

שבעות שבע שנים שבע שמיטות שבעה יובלות והיכל הקדש לפיכך חצב שביעי לכל חפץ תחת השמים : **מ"יב** שבעה כוכבים בעולם שבתו צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה. שבעה ימים בשנה ז' ימי השבוע.

שבעה שערים נכנסו זכר ונקבה שתי עינים שתי אזנים שני נקבי האף והפה : **מ"יג** שבעה רקיעים וילון רקיע שחקים זבול מעון מכוון ערבות. שבעה ארצות אדמה תבל נשיה ציה חלד ארץ גיא, והעמידים אחד אחד לבדו. עולם לבדו נפש לבדה שנה לבדה :

מ"י"ד שבע כפולות בגי"ד כפר"ית. נוצר עם ב שבתאי שבת ופה חיים מות.

נוצר עם ד צדק א' בשבת עין ימין שלום רע.

נוצר עם ז מאדים ב' בשבת עין שמאל חכמה אולת.

נוצר עם כ חמה ג' בשבת אף ימין עושר עוני.

נוצר עם פ נוגה ד' בשבת אף שמאל זרע שממה.

נוצר עם ר כוכב ה' בשבת און ימין חן כיעור.

נוצר עם ת לבנה ו' בשבת און שמאל ממשלה עבדות, והן בגי"ד כפר"ית :

פרק חמישי

מ"א שנים עשר פשוטות היו ז"ח ט"י ליני ס"ע צ"ק יסודן ראה שמיעה ריח שיחה לעיטה תשמיש הלך רוגז שחוק הרהור פשוטה שינה :

מ"ב שנים עשר פשוטות היו ז"ח ט"י ליני ס"ע צ"ק, יסודן י"ב ולא י"א י"ב ולא י"ג שנים עשר גבולי אלכסונין מפוצלין לששה סדרים מופסקין בין רוח לרוח. גבול מזרחית רומית גבול מזרחית צפונית גבול מזרחית תחתית, גבול דרומית רומית גבול דרומית מזרחית גבול דרומית תחתית, גבול מערבית רומית גבול מערבית תחתית, גבול צפונית רומית גבול צפונית מערבית גבול צפונית תחתית ומתחבין והולכין עד עדי עד והן הן בענות עולם :

מ"ג שנים עשר פשוטות היו ז"ח ט"י ליני ס"ע צ"ק, חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהם י"ב מזלות בעולם י"ב חדשים בשנה י"ב מנהיגים בנפש זכר ונקבה, שני עליונים שני לועזים, שני יועצים שני עליונים, והם קורקבינן שנים, שתי ידים, ושתי רגלים, עשאן כמין מריבה (צרפן) מרכב כמין מלחמה אז לעומת זה : **מ"ד** שלשה אחד אחד לבדו ועומד אחד מוכה ואחד מחייב ואחד מכריע ביתים :

מ"ה שבעה שלשה מול שלשה ואחד מכריע ביתים. ושנים עשר עומדין במלחמה. שלשה אוהבים שלשה אויבים שלשה מחיים ושלשה ממתים. שלשה אוהבים חלד והאזנים והעונים. שלשה שונאים הכבד והמרה והלשון. שלשה מחיים שני נקבי האף והטחול. ושלשה ממתים שני הנקבים והפה. ואל מלך נאמן מושל בכלום ממעון קדשו עד עדי עד :

מ"ו אחד ע"ג שלשה. שלשה ע"ג שבעה. שבעה ע"ג שנים עשר וכולם אדוקין זה בזה וסימן לדבר כ"ב חפצים וגוף אחד :

מ"ז ואלו הן י"ב מנהיגים ב' ידים ב' רגלים ב' כליות כבד מרה טחול המסס קורקבן קיבה :

מ"ח המליך אות ה' שיחה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם טלה בעולם וניסן בשנה וכבד בנפש זכר ונקבה :

מ"ט המליך אות ו' בהרהור וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שור בעולם ואייר בשנה ומרה בנפש זכר ונקבה :

מ"י המליך אות ז' בהילוך וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם תאומים בעולם וסיון בשנה וטחול בנפש זכר ונקבה :

מ"יא המליך אות ח' בראה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם סרטן בעולם ותמוז בשנה והמסס בנפש זכר ונקבה :

מ"יב המליך אות ט' בשמיעה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אריה בעולם ואב בשנה וכוליא ימין בנפש זכר ונקבה :

מ"יג המליך אות י' במעשה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם בתולה בעולם ואלול בשנה וכוליא בנפש זכר ונקבה :

מ"יד המליך אות ל' בתשמיש וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם מאזנים בעולם ותשרי בשנה וקורקבן בנפש זכר ונקבה :

מ"ט המליך אות ג' בריח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם עקרב בעולם ומרחשוון בשנה וקיבה בנפש זכר ונקבה :

מ"טז המליך אות ס' בשינה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם קשת בעולם וכסלן בשנה ויד ימין בנפש זכר ונקבה :

מ"יז המליך אות ע' ברוגז וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם גדי בעולם וטבת בשנה ויד שמאל בנפש זכר ונקבה :

מ"יח המליך אות צ' בלעיטה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם דלי בעולם ושבת בשנה ורגל ימין בנפש זכר ונקבה :

מ"יט המליך אות ק' בשחוק וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם דגים בעולם ואדר בשנה ורגל שמאל בנפש זכר ונקבה :

מ"כ החצה את העדים והעמידן אחד אחד לבדו עולם לבדו שנה לבדה נפש לבדה :

מכ"א י"ב פשוטות היו ז"ח ט"י ליני ס"ע צ"ק.

ה טלה ניסן כבד ראה סמיזות.

ו שור אייר מרה שמיעה חרשות.

ז תאומים סיון טחול ריחה ותתרות.

ח סרטן תמוז המסס שיחה ואלמות.

ט אריה אב כוליא ימין לעיטה רעבון.

י בתולה תשרי אלול כוליא שמאל מעשה וגדמות.

ל מאזנים אלול קורקבן תשמיש סריסות.

נ עקרב מרחשוון קיבה הלך חחרות.

ס קשת כסלו די ימין רוגז ונטול כבד.

ע גדי טבת די שמאל שחוק ונטול הטחול.

צ דלי שבת רגל ימין הרהור ונטול חלב.

ק דגים אדר רגל שמאל שינה נעור. זהו י"ב פשוטות היו ז"ח ט"י ליני ס"ע צ"ק, וכולן אדוקין בתלי וגולגל ולב :

פרק שישי

מ"א א' אמות אמי"ש ז' כפולות בגי"ד כפר"ית י"ב פשוטות היו ז"ח ט"י ליני ס"ע צ"ק. אלו הם י"ב אותיות שבהם יסד י"ה ה' צבאות אלהי ישראל אלהים חיים אל שדי רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו. ב' שמות יייה ידידי', צבאות שהוא אות שבאה. שלש אלהי ישראל שש פניו אל. אלהים חיים ג' נקרא חיים אלהים חיים

שמי חיים עץ החיים. א' לקשה. שדי שעת כאן ד'. רם שהוא יושב ברומן של עולם רום על כל רמים. ונשא שהוא נושא וסובל במעלה ובמטה. שכל הנושאים הם למטה ומשאן למעלה והוא למעלה ונושא למטה, הוא נושא וסובל את כל העולם כולו. שוכן עד שמלכותו עדי עד ואין לו הפסק. וקדושו שמו שהוא קדוש ומשרתיו קדושים ולא אומרים קדוש קדוש קדוש :

מ"ב ל' למטה וז' ע"ג וגי ע"ג ז'. מן הגי יסד מעונו וכולם תלויים ועומדים באחד, סימן לאחד אין לו שני ומלך יחיד בעולמו שהוא אחד ושמו אחד :

מ"ג ג' אבות ותולדותיהן, ז' כובשים וצבאותיהן, וי"ב גבולי אלכסון ראה לדבר עדים נאמנים עולם שנה נפש :

מ"ד עולם ספירתו בי וי"ב אש רוח מים ז' כוכבים י"ב מזלות. שנה ספירתו בי וי"ב קור חום רויה ז' ימים י"ב חדשים. נפש ספירתו בי וי"ב ראש גויה בטן ז', שערים י"ב מנהיגים : **מ"ה** חק עשרה (ל"ל כ"ב) ג' ז' י"ב פקדין בתלי לגלג ולב. תלי בעולם כמלך על כסאו לגלג בשנה כמלך מבדינה לב בנפש כמלך במלחמה :

מ"ו כללו של עולם אלו מצטרפין עם אלו ואלו תמורות אלו, אלו כנגד אלו ואלו כנגד אלו ואם אין אלו אין אלו וכולם אדוקין בתלי לגלג ולב :

מ"ז גם את כל חפץ זה לעומת זה עשה אלהים טוב לעומת רע רע לעומת טוב טוב מטוב רע מרע הטוב מבחינת את הרע והרע מבחינת את הטוב טובה גנוזה לטובים ורעה גנוזה לרעים :

מ"ח וכיון שבא אברהם אבינו ע"ה הביט וראה וחקר והבין וחקק וחצב וצרפן ויצר וחשב ועלתה בידו ונגלה עליו אדון הכל יתברך שמו לעד והושיבו בחיקו ונישקו על ראשו וקראו אברהם אוהבו וכרת בריית לו ולרועה עד עולם והאמינו בהו' ויחשבה לו צדקה, וקרא עליה כבוד ה' דתביה בטרים אצולן בבטן ידידתך. וכרת לו בריית בין עשר אצבעות ידיו והוא לשון הקדש. קשר ערכים ושתיים אלויות בלשונו. והקב"ה גילה את סודן, משכן בנימין דלקק באש רעשן ברוח בשר בשבעה כוכבים והגן ב"ב מ"ה מזלות :

מ"ט שמים אש חום ראש, אויר רוח רויה גויה, ארץ קור בטן ז' אמות אמי"ש :

מ"י שבתאי שבת פה. צדק א' בשבת עין ימין. מאדים ב' בשבת עין שמאל. חמה ג' בשבת אף ימין. נוגה ד' בשבת אף שמאל. כוכב ה' בשבת און ימין. לבנה ו' בשבת און שמאל זהו בגי"ד כפר"ית :

מ"יא ואלו י"ב מזלות י"ב חדשים י"ב מנהיגים) טלה ניסן כבד ראה סמיזות שור אייר מרה שמיעה חרשות (כו כדלעיל פייה מכ"א) :

מ"יב ג' אויבים לשון כבד מרה. ג' אוהבים עינים אזונים לב. ג' מחיים שינים חוטם טחול. ג' ממתים ב' נקבים תחתונים ופה :

מ"יג ג' אינם בחרשותו עיניו אזוניו חוטמו. ג' שמועות טובות לאון ברכה שמועה טובה קלוס. ג' ראיית רעות עין נואפת עין רעה עין מנדת. ג' ראיית טובות שבת אין טובה עין נאמנת. ג' רעות לשון דבור רע והמלשון והמדבר אחד פפה אחד בלב :

ג' טובות לשון שתיקה ושמיירת הלשון ודבור האמת :

לליק ספר יצירה הקדוש, בעור שמו יתברך ויתעלה:

ביה"ס לעשר אופקי